

נעירון התנגשות האחרונה עם הערבים שפרץ בלי כחל ושרקה בלי צבאות והלי מלצות טרק, בי ת א וב ל ר א ו ל כ ר, שכן הוא מברר ועושה בגללו לב מלא, וה ש ט ב ו הענין במרשה האחרונה משלב חר (ג ו ת : א) הצעירים הערבים שנתנו : ב) המר נות אחיהם הערבים שבמדינת ישראל : א) עורם הרווי.

על המורות מאה לעזה

מאת ד"ר ישראל אלדר

לקומוניסטים להסתבסמאות בצבאותיה. נוח להם ציורן שצבאות אלה עוצרים לעזה כמדינת ישראל הם מקופחים. יאלו הם ברצועת עזה דוקא. אילו בצבאות נכאם — שאין שום יקבלם בלתי — בצבאות להם ישירות ומחזקה. וקריחה בשפע ומקצועית ומשירות מלמדינות וקריחה בצבאותיה.

הרי האמת היא ההפך מהו. היה לכבושם דוקא של הערבים. הרי אמת היא שבמדינת ארצות אלה לא ברצועת עזה ואף לא במדינת — בשעה זו שום יקריחה להצניע לערבים אלה. והיא לא יקריחה שתניקם להם תנאים סבבילים או חברתיים שבוהים יותר מאשר הם סבבילים. להשיג אילו בישראל זו המקפסות אחת בבתאם לא במדינתה. בצדק או לא בצדק. ואם לא יודעים הם את יערם אלה, שכבר קמה להם שאין אחריהם. שאין גם עין צפיה להם. לא להם שכחקרו אותם. שכשיאטו צבאם אם שיכבדו כשירים. והיא לא כשישלו על עמם את היסבון של שביה ורבעיה. והרי גם יודע היה היה שאין הדרך ברצועת עזה פתוחה. ויודע היה להם שיעלילים הם התחשלו להחטא. כל זה יתברר ביותר בלחנם בשלשוע ילתי. כל זה היה יודע היה ואף על פי כל הלכו. אלא — בדבר אותו כרוז קומוניסטי שדוא המפ של רליג' א כבודם — כדי למצוא פתוחה. לא ברצועת עזה דוקא. ומשום כך דוקא חזרו אני ואומי: שאלו אין הם שום רשע של צניע של שנתנו את עזה. ואף כי ברשע כבוד להם. שחלבו למרות הדיעה שבמדינתה אשיות לא ישופר מצבם.

כבוד זה מביא להם יד עם הכורדים שפענע בהם. אנו אף אנו יועים המכובד ביה. ויהי קפס אחד ענין גורם פי. לבני אחוז ענין של יריות מפנים או מחוץ.

כיווד מאשימים המפסמים שנתענינו גורו לא מבנם כי אם מפנים, משמש של גורו חור ביה. ויש חורב אינו נהיר לי ואני נראה לי. בשעת מלחמה אין מבחינים בין מפנים בין פאחיה. בשעת שלום זה לא אסור. ובאן לא דובר במדינות ששנו בדרך. כפי שהיה ערבים קרובות כיווד בחותי ירדליים שני בגולות ברורים ומצויינים הם נערים אלה הלאס ליוון שיש אחיהם הרואה נצטק כנכאז כמצב מלחמה פעמי. אף בשביתת העסק אינו מתי

התעשה שעת לילה היתה. ומשום כך אין שום הבדל מצווד זה גורו המפנים שחלבו ואת זאת אין איש מכחיש — לעבר ששם הארץ.

אלם לא ברור לי ענין אחר: משום און ב מדינות אלה לא לאתם גורם ללכת? משום מה רודפים ארציהם מחויבים אותם. משערים אותם על רצונם לעבוד שלם? וכן לא מוכב העמית לא הורקרים במלא האור על מנת לצאת לא היוראים אין ורק כדי לנעוץ את שובם? וכי לא כדאי — ולו רק בשביל זה — לקיים את המשפל הנבא על שבוע המער מי הנערב מבין הערבים ולאן יצאו? יש משה לא יותק חוק מקביל לתוך השבית בשם חוק התר הערביה לכל ערבי. אלא חלילה אילוח או גירוש. כשם שאין אילוח בחוק השביתתו. אין אר ערבי רוצה לצאת לחופש. בישראל. על מנת לא לשבוע דוד אליה. תמול: משום מה לא יותר להרבו?

אלא מאי? נערים אלה אינם רוצים לעבוד את המדינה המקפסות אחת. והיו יוצאים על מנת לחזור: זה כללם כמובן במדינת ובתקופה. לא. נהנה הם בקניע כפי שהיתה נהנתה לשפע משירות הגבול של רוסיה אילו ראתה אנשים בשבועות לרליג' מנסים לעבור את הגבול. אוראם, כרוז הרבול בניינו ובין מדינות ערב ויהי ברור לכיוון אחר. לכיוון שלנו. ויהא מרחק גדול לכיוון אחר.

וכל מי החושש כל כך — ואני מניח שכמוסדות המפסמים באתם אין שושנים לכן — שיערבים אלה בהגיעם לשם יספחו הרבה ידע. ערבים אנו אלא לי תמיס או מבטור מתמיס אין אול יודיעה עמא מכל מה שיער ערבי שנוי. אול להביא עמי לא יודע את יודע שם בעתה כשם מאלף מקרובת אחרים. גלויים ביותר ולי' גאליים ביותר. והואו ואת היתה סכנת הערבים המתורבת ביותר אלא צבאות.

ועל כן זה מוכב שורודו להם לצעירים הערבים הנפסמים לקוץ ולמציאן לא למרעה: אל לנו. אלא ביהם כפי לא נאסור אחכאם. אל תחצו. כמובן לא ליליה. השרי ליליה שוררי הגבול מצויים ללילה. כל בלילה כל נמות האת צענע בשעת חיותה נצטרפה לקפסות. אלא כיום. לענין המפסם ולענין העמולה: לפי. אתם חללים יספחו ארבים לישראל. חרות שיש אין.

מה הוברר בהבנות הסוערות לגרלי חרף אלם את שואה הם הוברר, הנתח הסוד ומובן לירות דבוים אבורים. כי מי ששואו רוצה אינו מוכן ליראה דברים ברורים. גם הגמולת אלו כמובן לא מהדורו לו כלום. והאי שדומיון הערבי נגד מאור לקלוט סיפורו וזעה על התעללות בגושה. בינתן שערבים צענם מסוגלים יותר מרבים אחרים למרעש ורוצה שאלה הדיעיים. לנו יפה מגלי המדועות אול קמי המלחמה. לא לתנם את הדיעיים לא ירצו ובר זמן להאמין כסיפור הנוהה הענינו על מה שועשים לקמנו. אול לתנם קולט המה הערבי על נקלה סיפורו. ועני. ועד שלא ארבו יכניו ערבי צעירים ערבים. ופוליטיים כביכול — מתעללים בסאריים אחרים. קונים ועלבים. כרדי שהיה "שטח" מתוך ארצות מכובר — לא הכתינים גם את גבול לעמועל של הערבי מכוון. שיהו צעמי מוטבל אול שמתוקבל להנעו כן גורו.

אולם הרי רובם של המפסמים לא היו שיש ואתם ואתמה ששנדוענו מגורלי ירדליהם. רובם היו צעירים שבמפורש המפסם כדי להרתה. עם חמשת הכתיבים שנהרגו. הנוהה עם מעשיהם. הלהותע על הלחכמ לעבר עתה כפי שהיכרו באתם שיסאם מרובות שנתנו: לערבים אין גבולות. וההרבו גם כערב אל סעם ובכל מני צורה. וזהו כמות אינו יכול לתמועו מלארם. אל לשבחם: מושב של ש לשתין הוא ענין אלצם מושב אחר והואו יכיומלו לאסור דברו. אלא גם על הנוער שלחם הלאו ותמועו ארץ ישראל על החרת על למו ובמחש ומכור בדש מתיס אחד הלהוה אף הנוער של לילת לא תיש מכיר להלכת או לפעשה בגבולות הקיימים.

המחבר הוא לא מפסמים ויש אחרים

לעזה

מאת ד"ר ישראל אלדר

דואת האמת למדינת: לא התלנו בשום אופן לעורר ערבים צעירים. חותי בתי הספר אשר בפתוחה אשר במדינות אלה. ההורשה שמדינת ישראל זו היא המלוות שלהם. ולא יוכלנו להחליה בתנאים הקיימים.

דואי שאלמלא המדינה הסוכריתית המתמדת שמכרר לגבולות הערבים. היתה לא לאס מנת בירת הרשעה השיביתית לתחומים מדיניים אלה של ישראל. אלא פעולה הכרתית המתדת ומישרת זו שמסביב — עתה גם כבעת סביבית — והחושש המחולט למורים בענין המפעלים הערביים. למורים ולמורים שלהם כאן — מן חותן שופעו על רבנות הערבים ואין להו שום קשר עם משפל כאמי ועם קיפוח. אנו מוכנים שיערבים יהיוו בעולם שיהיה ציוני גם בלי אנטישמיות ובלי רדימות ובלי קיפוח. הנוער הערבי — ולמפעל שאי נגד עתו ורצונו יהיוו שולטום. הם כתיס: אנו אופורטוניסטים לכל שלטום — רואה בהכרח נבאצו גיבור לאומי רודעה להקים אימפריה ערבית אידית. ואת על ידי משרות ומלמדינות השכורות סוכות ונתנה על לבות הנוער הערבי בהלום נאצרו זה.

שיסאמות: לערבים אין גבולות. והיו נאצרו. לא באו בגלל נפילתם של המפסם הערבים. ויהי אלא כי יספכו זקל הממד בכוח תדעו אחר. הלא למשפל הכבאני אין שייכות לכך. הלא המפסל הכבאני אין שיסאם ביקורת המחמיר על הנוהה מי שהוא בגדר שום תמיס על קידם מצב של שיהו שלום עם מדינות ערב. ואלה הם המבוצר אורק למטרות חרות — אלא למטרות חרות מרליים. מליקום, משכא צבאי זה הוא הכרה. הוא מסוכנו אול סכנו. כלו החרת או סודי הסהם והמסוכס והיורא ומענה ביוון.

מן שאין זה הסכנו הערביה כמות הם ה מכוניע לענין לוחאן כל את הברבים. יכול להיות שאשר או סוחר ערבי יהיה נוח יותר ליתקן לאחור. טובים אם לא יכיוו עליו בשיעושת הנועה. אז צעיר ערבי רק נגבר ותצטוו ויגבר כמחזו העצמי אל המר למלה התגבולות. אתו לא נקעה והנצטר לשל שאמר באתו כרוז קומוניסטי נאמר אנו: לא לא נשפיל את כבודם של צעירים אלה שחשבונו בבתי הספר הכתיבים שלהם — שחשבונו ונצטרפים. והמוחוק על השחפון המדינה ומגדלים אישראל שישפילו יותר לא נשפיל את כבודם לא ישפלו את עצמם: הנוער הערבי העל בישראל הוא איב לא

אלם את שואה הם הוברר, הנתח הסוד ומובן לירות דבוים אבורים. כי מי ששואו רוצה אינו מוכן ליראה דברים ברורים. גם הגמולת אלו כמובן לא מהדורו לו כלום. והאי שדומיון הערבי נגד מאור לקלוט סיפורו וזעה על התעללות בגושה. בינתן שערבים צענם מסוגלים יותר מרבים אחרים למרעש ורוצה שאלה הדיעיים. לנו יפה מגלי המדועות אול קמי המלחמה. לא לתנם את הדיעיים לא ירצו ובר זמן להאמין כסיפור הנוהה הענינו על מה שועשים לקמנו. אול לתנם קולט המה הערבי על נקלה סיפורו. ועני. ועד שלא ארבו יכניו ערבי צעירים ערבים. ופוליטיים כביכול — מתעללים בסאריים אחרים. קונים ועלבים. כרדי שהיה "שטח" מתוך ארצות מכובר — לא הכתינים גם את גבול לעמועל של הערבי מכוון. שיהו צעמי מוטבל אול שמתוקבל להנעו כן גורו.

אולם הרי רובם של המפסמים לא היו שיש ואתם ואתמה ששנדוענו מגורלי ירדליהם. רובם היו צעירים שבמפורש המפסם כדי להרתה. עם חמשת הכתיבים שנהרגו. הנוהה עם מעשיהם. הלהותע על הלחכמ לעבר עתה כפי שהיכרו באתם שיסאם מרובות שנתנו: לערבים אין גבולות. וההרבו גם כערב אל סעם ובכל מני צורה. וזהו כמות אינו יכול לתמועו מלארם. אל לשבחם: מושב של ש לשתין הוא ענין אלצם מושב אחר והואו יכיומלו לאסור דברו. אלא גם על הנוער שלחם הלאו ותמועו ארץ ישראל על החרת על למו ובמחש ומכור בדש מתיס אחד הלהוה אף הנוער של לילת לא תיש מכיר להלכת או לפעשה בגבולות הקיימים.

המחבר הוא לא מפסמים ויש אחרים

תקיות כרות הבחון הישראליים. הרי שתי מלמולת אלו הירשו קול נזקה ומביעות חקירה משמע העיבדות. מרשש מצד זכותם של צעירים ערביים לנוע מבין רצועת עזה במדינת ישראל לעבור לשטח הארץ ומפיקה מהם מפריחה הקריות.

מכיוון שאחמולו חן הוא בממשלה ומחר חן שוב עומדות להיות בממשלה (הבולווה) חפול דורו הסוכן. הרי כל אסמכתה ברורה ביציע ערבים ובענין ערבים מדינים עובלים ועל קטע המרעה המדינית בארץ. שאף מלמולת משפל ערבים. ולא דוקא קומוניסטיים שחמדו אשכול המלחך ענותיהם. ולעצום: והנגריו: לא שפאן שכותה הבחון הישראליי נתנו שלא כמורה עם נערת ערבים סמינרים.

מכיוון שחבריו הנרגים בגבולות המדינה. כי אם להפך: הכרוו הנרגים בגבולות משני שיהו ארץ ודבר לא יספיקו כל קישום הית' הנוכחים עם מדינות ערב. כל מען ושמהו במדינות ערב לחלום על שחרור שלש תיח'. ולי העירובים על אודותיהם שוים שישו וכויתו ולו כפי תנאים הנוכחיים גם מצב מלחמה בהגדרת מדינות ערב. די: באנגריה מסוכנת.

מכיוון שחבריו הנרגים בגבולות המדינה. כי אם להפך: הכרוו הנרגים בגבולות משני שיהו ארץ ודבר לא יספיקו כל קישום הית' הנוכחים עם מדינות ערב. כל מען ושמהו במדינות ערב לחלום על שחרור שלש תיח'. ולי העירובים על אודותיהם שוים שישו וכויתו ולו כפי תנאים הנוכחיים גם מצב מלחמה בהגדרת מדינות ערב. די: באנגריה מסוכנת.

מכיוון שחבריו הנרגים בגבולות המדינה. כי אם להפך: הכרוו הנרגים בגבולות משני שיהו ארץ ודבר לא יספיקו כל קישום הית' הנוכחים עם מדינות ערב. כל מען ושמהו במדינות ערב לחלום על שחרור שלש תיח'. ולי העירובים על אודותיהם שוים שישו וכויתו ולו כפי תנאים הנוכחיים גם מצב מלחמה בהגדרת מדינות ערב. די: באנגריה מסוכנת.

מכיוון שחבריו הנרגים בגבולות המדינה. כי אם להפך: הכרוו הנרגים בגבולות משני שיהו ארץ ודבר לא יספיקו כל קישום הית' הנוכחים עם מדינות ערב. כל מען ושמהו במדינות ערב לחלום על שחרור שלש תיח'. ולי העירובים על אודותיהם שוים שישו וכויתו ולו כפי תנאים הנוכחיים גם מצב מלחמה בהגדרת מדינות ערב. די: באנגריה מסוכנת.

המחבר הוא לא מפסמים ויש אחרים